

ИЗ НОВОГ БРОЈА "ГАЛАКСИЈЕ"

Математички Ђоковић

Станко Стојиљковић

Наш врхунски математичар и врстан познавалац тениса, проф. др Миодраг Петковић из Ниша, у научном есеју "Математички GOAT", објављеном у најновијем броју научног магазина "Галаксија", закључује: "Према томе, на основу скалираних тежина, следи овакав поредак: 1. Ђоковић (вредносни коефицијент једнак 1) 2. Федерер (0,89) 3. Надал (0,79)". Уз сав опрез на који се аутор позива, неумољиви математички прорачуни указују да је Србин најбољи свих времена!

И то пре освојеног турнира у Аделејду и гренд слема у Мелбурну. Кад се и то приброји, остаће заиста недостижан за двојицу најпоријних такмаца - Роџера Федерера (више се не надмеће) и Рафаела Надала, с којим ће се, можда, гледати преко мреже на предстојећем гренд слему у Паризу.

Наводимо професорове речи с почетних страница подугачког писанија (37.000 словних знакова с проредом!), украшеног формулама: "Помислите само каква би то био катастрофалан закључак да су почетком 21. века (Пит

ском факултету у Нишу. Свако постигнуће има одговарајући тежински чинилац, почевши са освојена четири најјача турнира (Grand Slam), за које се добија десет (10) поена. Занимљиво је да ниједан од садашња три великана (Федерер се недавно заувек повукао) није у једној календарској години победио на сва четири. Након тога дотични писац научног есеја уводи у игру, али не на игралишту (свеједно на којој

подлози), приступ америчког математичара - проф. др Џејмса Кинера са Универзитета Јута, који се изучава на математичким и техничким факултетима. Ко жели да се удуби у алгоритам, нека накратко скокне на један од ова два.

И ко је најбољи свих времена? Проф. др Миодраг Петковић закључује: "Према томе, на основу скалираних тежина, следи овакав поредак: 1. Ђоковић (вредносни коефицијент једнак 1) 2. Федерер (0,89) 3. Надал (0,79)", и наставља да образлаже: "Из горње табеле видимо да је предност Ђоковића у односу на Федерера око 11%, а у односу на Надала чак 21%. Резултат је можда изненађујући али само за оне који су предимензионали предност од једног (два) гренд слема више у односу на Ђоковића (Федерера). Заборавили су притом чињенице да Надал има негативан скор 29:30 са Ђоковићем, знатно мањи број недеља (209) на врху АТР листе у односу на Ђоковићев апсолутни рекорд од 373 недеље. Надаље, Надал има два мастера мање од Ђоковића (36:38), а нема ниједан завршни мастерс, док их Ђоковић има 5. Ниједан од тенисера није остварио календарски гренд слем, али је у случају некалендарског гренд слема, то успело само Ђоковићу у протеклих 50 година. Подсетимо да је освојен гренд слем бодован прилично високом оценом 10, знатно вишом у односу на остале категорије. Посматрајући листу рангирања, може се запазити да у неким категоријама Надал има предност над Ђоковићем и Федерером, али заостајање за 21% у односу на Ђоковића и 11% у односу на Федерера не оставља никакву сумњу, чак уз дозу субјективности при оцени категорија достигнућа која не може сасвим да се елиминира, да Надал заузима трећу позицију међу тројицом великана садашње генерације. Бар до овог рангирања." И изнова упозорава: "Новак Ђоковић је вероватно најбољи тенисер своје генерације (Greatest Of Their Own Time, GOTOT). Свестан да се математиком генерално не може увек доћи до идеалног решења проблема која нису чисто математичке природе, овде користим одредницу, вероватно најбољи уместо, ултимативно најбољи која је резервисана за проблеме чисто математичке природе." ■

Сампрас и (Андре) Агаси проглашени најбољим тенисерима у историји, а онда се појаве Федерер, Надал и Ђоковић. Узгред, ову тројку су неки новинари јединствено назвали Феде(р)ер(На)дал(Ђо)ковић, дакле, Федаловић. Па није да је без маште." Богме није, иако ће на самом крају преостати (Ђо)ковић. У поменутом спорту - што с рекетом у рукама, што на седештима покрај игралишта - професор Миодраг Петковић провео је пет деценија. Зато он може и да направи разлику у игри некад и данас. "У овом рангирању разматрао сам 26 тениских постигнућа (категирија) (Рафаел) Надала, (Роџера) Федерера и (Новака) Ђоковића. Избор се заснивао на карактеристикама које се могу описати нумеричким подацима и на њиховом најчешћем појављивању на бројним сајтовима и у тениским часописима. Свакако да постоје још неке категорије које карактеришу особине ових тенисера, међутим, оне се тешко или никако не могу представити нумерички. Виртуозност у игри, изванредни форхенд и бекхенд, сјајно ритерирање, убитачни сервис, ментална снага, атлетизам и тако редом јесу карактеристике које би се све заједно могле сврстати у врхунски стил игре што тенисеру доноси поене, а то је имплицитно изражено нумеричким подацима датим у листи рангирања достигнућа тројице поменутих тенисера", објашњава дугогодишњи професор математике на Електрон-

ЗБОРНИК "ЈАСЕНОВАЦ И МИ" ПРИРЕДИО ДОКТОР ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

ПРОМОЦИЈА Зоран Колунџија, Владимир Димитријевић и Слободан Антонић

Место космичког БОЛА

И даље је на снази покушај да се Србима ускрати право да се осећају као жртве. Време у коме живимо је такво да се стално суочавамо са тим да су Срби одавно на стубу срама

ЗБОРНИК текстова под насловом "Јасеновац и ми", који је приредио др Владимир Димитријевић, а објавила издавачка кућа "Прометеј", представљен је јуче у Вуковој задужбини.

Дело на 235 страница, носи поднаслов "Српска култура сећања на усташки злочин геноцида" и садржи четири поглавља: "Срби, Индијанци и Блажени Алојзије: Уместо предговора", "Српска култура сећања и Јасеновац: Иззови и одговори", "Апели за одбрану истине о Јасеновцу" и "На путу чувања истине".

Текстове у овом зборнику потписују: Никола Живковић, Миломир Степић, Мило Ломпар, Стефан Каргановић, Драгиша Бојовић, Драган Хамовић, Милан Ружић, Владимир Умељић, Срђан Воларев, протојереј-ставрофор др Стојиљко Н. Кајевић, Дејан Мировић, Јован Пејин, Зоран Чворовић,

Александар Лазић, Владимир Димитријевић, Слободан Антонић, Никола Милованчев, Славица Гароња Радованац, Маринко Вучинић, Милош Ковић и уредник Зоран Колунџија.

И даље је на снази покушај да се Србима ускрати право да се осећају као жртве. Време у коме живимо је такво да се стално суочавамо са тим да су Срби одавно на стубу срама. Морамо имати у виду да је памћење темељ сваког народа - истакао је Димитријевић. - Кључ је у историографији Јасеновца. Односно, шта је смисао Јасеновца у српској историји, има ли уопште смисла? То је била таква провала зла да се речима не може појмити.

Димитријевић је издвојио и текст издавача Зорана Колунџије који је раније изашао у нашој дневној штампи, а представља попис више од 170 људи

настрадалих у овом злогласном логору, са презименом - Колунџија.

Ова књига би требало да буде глас оних који су преживели ту страхоту. Али, свако носи Јасеновац у себи, зато је и такво име књиге. Јасеновац сам ја, и ви, Јасеновац смо сви ми. Надам се да ће ова књига бити тек почетак и да ће се настављати писање о томе. Сви ми живимо Јасеновац - закључио је Димитријевић.

Аутор текста "Јасеновац никада није био табу тема" Зоран Колунџија надовезао се на тему да би ова књига, невелика по обиму, могла бити подстицај за приређивање наставка или серије издања са овако трагичном тематиком.

У мојој свести ово је веома посебна књига, наравно не само због чињенице да се и мој текст налази унутра. Књига представља покушај нормалних људи да на нормалан начин изнесу веома важну тему, а то не бисмо постигли, да није било огромног Владиног залагања као приређивача - нагласио је Колунџија.

Др Слободан Антонић сматра да ниједна књига која се појавила о Јасеновцу у последње време, није сувишна, напротив, свака је корисна, драгоцен, добродошла.

Јасеновац је симбол хрватског геноцида над Србима и једини је уништен логор од свих, тамо нема ништа, само ливада, као да никад није ни постојао. Било је то место

правог космичког бола и ужаса, најстрашније место у нашој историји, толике патње и мучења - рекао је Антонић, који у књизи "Јасеновац и ми" потписује текстове: "Ко је направио Јасеновац - фашисти или Хрвати?" и "Траума Јасеновца".

Антонић је оценио да су сви текстови, различитих жанрова, веома занимљиви, имају лепу мисао и реченицу, кроз анкете, публицистичке и новинске записе.

Култура заборавља да се снази и она као да поново убија те невинне људе, жене, децу, мушкарце. Мора увек бити присутна култура сећања. Ти људи нису убијани зато што су нешто урадили, погрешили, скривили, већ због онога што јесу, свог порекла, јер припадају одређеном народу, због тога како су рођени - закључио је Антонић.

Маринко Вучинић, аутор текста "Јасеновац и наша култура сећања" у овој књизи, питао се како је могуће да се и данас овај злогласни логор пакла маргинализује као тема, те се сложио са Димитријевићем да се опет одузима право Србима на виктимизацију, ствара се демистификација да наш народ није толико патнио.

Он је приметио да тек сада поједине школе иду на екскурзије да би обишле Јасеновац и нешто научиле, али да то није довољно, те да је борба за сећање данас везана за политичку вољу. ■

